

konsensus, hvis det overhovedet er muligt, i disse for samfundet så væsentlige spørgsmål. Mit parti vil strække sig vidt for at opnå en forståelse hos en meget bred kreds – selvfølgelig ikke alle omfattende kreds – i dette Folketing.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg tror, hr. Arne Melchior har meget ret i sine vurderinger og sine analyser.

En enkelt supplerende oplysning til hr. Melchior er jo, at lige præcis den dér passus med gentagne gange også har været meget drøftet i udvalget, og jeg synes ærlig talt, at i hvert fald som udgangspunkt er der virkelig taget meget hånd om de dér gentagelsestilfælde. Og jeg mener faktisk, at jeg i min ordførertale fik antydning, at dér var vi ude i nogle situationer, hvor vi aldrig så vedkommende igen, for nu var det altså for meget.

Men så vil jeg sige, at jeg har fuld forståelse for hr. Melchiors undersøgelse af: Hvad er det for nogle blødgørende glidemidler, der er puttet ind i det foreliggende lovforslag? Jeg har sådan set også noteret det, men jeg må bare konstatere og spørge hr. Melchior: Er hr. Melchior ikke enig i, at her har vi faktisk et eksempel på, at vi kan konstatere, at jo mere man fodrer denne indre hund, jo vanskeligere bliver det at gøre den mæt; den bliver altså bare større – at man godt kunne tolke forslaget sådan?

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jeg vil godt kvittere for hr. Melchiors tale. Jeg synes, det var positivt at høre, at hr. Melchior syntes, der var elementer, som godt kunne diskuteres. For det synes jeg nemlig også selv der er.

Jeg håber da, hvis vi kunne komme i en dialog, at vi så også når dertil, at udvalget sidder der for at tage de sager, der kommer, og at der fortsat vil være sager om sprog og om kriminalitet, som man stadig vil gå igennem.

Der kan være årsager til, at en enkelt person måske alligevel godt kan få dansk statsborgerskab, til trods for at man på et eller andet tidspunkt har begået et eller andet; men det kommer jo an på den enkelte sag.

Jeg ville bare lige kvittere for, at jeg synes, det var positivt, at CD går ind i det på denne måde.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kender hr. Melchior så godt, at jeg ved, at hr. Melchior altid forsøger at skabe bindeled og brede aftaler, der kan holde i mange år her i Folketinget. Det er både hr. Melchiors egen rolle og også hans partis, og det har jeg meget stor sympati for, specielt når det drejer sig om et tema som det, som vi behandler her i dag.

Jeg mener, at det har afgørende betydning, da vi har en grundlovsgivet regel om, at det alene er Folketinget, der kan give folk dansk statsborgerskab, at de regler, vi administrerer efter, har et bredt, parlamentarisk grundlag. Det er også det, regeringen og regeringspartierne har tilstræbt. Der blev indgået en aftale, der strammede ganske kraftigt op på det regelgrundlag, som bruges både i Justitsministeriets Indfødsretskontor og i Folketingets Indfødsretsudvalg.

Men så oplevede vi det i foråret, da vi forhandlede med V og K om, hvorvidt vi kunne forlænge den aftale, vi havde, at når det drejede sig om sprogkundskaberne, forhandlede vi længe. Vi nåede til en forståelse om, at det, der var vigtigt, var at harmonisere, at sikre, at de, der gik op til sprogsamtalen, var udsat for et nogenlunde ensartet krav til deres sprogfærdigheder. Da lavede vi en forståelse om, at nu skulle vi i Justitsministeriet lave en kursusrække for betjentene ude i de enkelte politikredse, der stod for det. Der er taget initiativ til det, og de første kurser, den første række af initiativer over for betjentene finder sted her i foråret.

Så gik vi videre til det næste tema, der var rejst. Det var om gæld. Der fandt vi også en forståelse; sådan oplevede jeg det. Næste punkt var straf, hvor vi jo har givet nogle fantastisk lange karenstider, som er beskrevet under debatten her. Der oplevede vi så, at i hvert tilfælde partiet Venstre sagde, at det her var ultimativt, at der var sager, hvor man aldrig nogen sinde ville kunne få dansk statsborgerskab. Og det var altså straffesager med en straf på over fire år.

Dér brød forhandlingerne sammen. Vi kunne ikke komme videre. Og nu oplever vi så efter sommerferien, at der kommer et forslag, hvor man strammer endnu mere op. Nu skal man også kunne skrive. Nu er det ikke kun straffe på fire år og derover. Nu er det alle straffe på en lang række områder, uanset hvad strafudmålingen har været.